

[Aksel Møller.]

vil tilføje, at Drøftelsen af, hvilken Afgift Guld, Sølv og dermed ligestillede Varer skal bære, maa være en Drøftelse, der skal føres i Udvalget. Jeg er ikke paa Forhaand sikker paa, at det er rigtigt at sætte Satsen saa højt, som den højtærede Minister har gjort.

Derimod er jeg nogenlunde sikker paa, at det er en meget betydelig og haard Forhøjelse, der er givet for Papir. Maa jeg ikke henlede Opmærksomheden paa, at den højtærede Minister har motiveret denne Forhøjelse bl. a. med Ønsket om at fremkalde en Forbrugsbegrænsning af Papir. Kunde den højtærede Minister ikke medvirke til, at denne Forbrugsbegrænsning bl. a. fandt Sted i Statsadministrationen? Det hænder os endnu jævnlige, at vi faar Mødereferater tilsendt fra forskellige Udvalg og Kommissioner, hvor der er skrevet op ad Stolper og ned ad Vægge om, hvad den ene har sagt og den anden har sagt. Det er et Papirspild uden Lige. Det var vel egentlig tilstrækkeligt, at vi fik Meddelelse om, hvad den Beslutning, der var truffet i Udvalget, gik ud paa. Det forekommer mig, at der maatte kunne spares ganske betydelige Mængder Papir i den offentlige Administration. Jeg bør ikke sige dette uden samtidig at gøre den Bemærkning, at jeg har lagt Mærke til, at der i mange Forvaltningsgrene er blevet gennemført betydelige Beparelser af Papir. Men en Forhøjelse fra 20 til 30 Øre vil jo ramme en Række Bladforetagender meget alvorligt, og man kan jo nok sige, at nogle af disse Bladforetagender ikke er saa lødige og saa gode, at de ikke godt kan bære dette, men nogle er paa den anden Side af en saadan Karakter, at de egentlig efter min Mening slet ikke burde betale den Papirafgift. Det vil i Udvalget give mig Anledning til at stille et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, et Spørgsmaal, som jeg har bedt om at faa Samraad om i Finansudvalget, men det vil være naturligt nu at henlægge det til dette Udvalg, nemlig om vi kan faa at vide, hvorledes man fra Toldbestyrelsens Side har administreret den Bestemelse, der blev indført ved sidste Revision af denne Lov, hvorefter der i højere Grad end tidligere skulde kunne ydes Fritagelse for Papirafgiften eller Nedsættelse af den for en lang Række Tidsskrifter og Værker, som i Øjeblikket er underkastet denne meget strenge Beskatning, der altsaa nu bliver endnu strengere. Det hedder i Loven, at Toldbestyrelsen skulde fastsætte nærmere Regler for, hvordan dette skulde ske. Jeg tror ikke, det har været muligt for nogen af

de interesserede Parter at faa at vide, hvad disse Regler gaar ud paa — ud over at alt skulde blive ved det gamle, som om Rigsdagen ikke havde lavet nogen Ændring i Loven, og det kan dog unægtelig ikke være Meningen.

Dernæst er der Omsætningsafgiften for Spiritus, som for den eksisterende Afgifts Vedkommende tjener til Dækning af Tilskudsordningen. Det vil derfor være ganske naturligt at mene, at hvis man skal forlænge denne Afgift, skal den forlænges for et Tidsrum, der svarer til den Tid, hvori Tilskudsordningerne er blevet forlænget. Det tror jeg i og for sig vil være en ganske naturlig Ting.

Jeg ser i det hele taget, at der i disse Dage er en udbredt Tendens i Lovgivningsarbejdet til at foretage visse kortvarige Forlængelser, saadan at det næsten er, som om Lovgivningsarbejdet stemmes op i Forventning om at se det kommende Nationalbudget og kunne drage de Konklusioner deraf, som vi vil faa Lejlighed til at drage — jeg forstaar i Midten af April Maaned; og saaledes burde det vel ogsaa være med disse Afgifter. Jeg maa, som jeg sagde i Formiddags, understrege, at det fra vor Side er en Forudsætning for, at vi overhovedet er gaaet med til Tilskudsordningerne, at der ikke vilde blive lavet om paa Dækningslovene, og det vil altsaa sige, at vi mener, at Konsum-lsen er det en Forpligtelse for den højtærede Regering at modtage af Udvalget, hvis der kan samles et Flertal derom i Udvalget. Der er jo ikke et Menneske, der har haft nogen som helst Vanskeligheder af denne Beskatning, ikke nogen, der har haft Sorg af den. Resultatet af den har været, at vi har faaet en Skattekilde, som i en Tid, hvor saa mange økonomiske Vanskeligheder stiller Krav til Statshusholdningen, ikke kan siges at have virket forgæves. Derfor maa jeg paa mit Partis Vegne sige, at vi gaar ud fra, at denne Sag ogsaa vil kunne løses under en Udvalgsforhandling, og jeg vil meget bede om, at den højtærede Minister vil lade være med at fremsætte en saa skarp Afvisning ved denne Lejlighed af dette Forslag, at vi for vort Vedkommende bliver nødt til at føle, at Vejene er stængt for det videre Arbejde med disse Forslag i Udvalget.

Hvad Kryddersildene angaar, skal jeg blot gøre den lille Bemærkning, at Det konservative Folkepartis Rigsdagsgruppe intet vil have at indvende imod, at de bliver fri, og jeg kan hilse hjemmefra og sige, at vi glæder os til, at der maa komme tilstrækkelig mange hertil.